

Arrest

nr. 182 386 van 16 februari 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tanzaniaanse nationaliteit te zijn, op 14 december 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 november 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat E. STESENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 13 mei 2016 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) in functie van zijn Nederlandse partner.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging trof op 9 november 2016 de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoeker werd hiervan op 16 november 2016 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 13.05.2016 werd ingediend door:

Naam: M.(...)
Voornamen: P.(...) L.(...)
Nationaliteit: Tanzania (Verenigde Rep.)
Geboortedatum: (...)
Geboorteplaats: (...)
Identificatienummer in het Rijksregister: (...)
Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)
om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Op 09.09.2014 legden betrokkene en de referentiepersoon een verklaring wettelijke samenwoning af ten opzichte van de ambtenaar van de Burgerlijke Stand te Retie. Echter, uit het administratieve dossier blijkt dat de ambtenaar van de Burgerlijke Stand te Retie op 13.01.2015 weigerde deze wettelijke samenwoning te registreren, en dit op basis van het advies dd. 06.01.2015 van de Procureur des Konings te Turnhout. De ambtenaar van de Burgerlijke Stand te Retie stelt in zijn schrijven dd. 13.01.2015:

- 1) op 9.09.2014 hebben jullie, voor de ambtenaar van de burgerlijke stand der gemeente Retie, een verklaring van wettelijke samenwoning ondertekend;
- 2) Jullie werden aangetekend ter kennis gebracht dat wij overeenkomstig artikel 1476quater van het Burgerlijk Wetboek de registratie van uw verklaring van wettelijke samenwoning uitstellen met een termijn van 2 maanden volgend op de ondertekening van die verklaring;
- 3) op 10.09.2014 hebben wij, overeenkomstig met de omzendbrief van 17.09.2013 betreffende de gegevensuitwisseling tussen de ambtenaren van de burgerlijke stand en de Dienst Vreemdelingenzaken ter gelegenheid van een verklaring van wettelijke samenwoning van een vreemdeling in illegaal verblijf, advies gevraagd aan de Dienst Vreemdelingenzaken;
- 4) Op 7.10.2014 hebben wij advies gevraagd aan het Parket van de Procureur des Konings te Turnhout; Uit alle vragen tot advies en informatie blijkt dat:

- 1) De heer M.(...) illegaal in België verblijft. Hij heeft klaarblijkelijk reeds in het verleden tevergeefs geprobeerd een verblijfsstatuut te verkrijgen in Nederland. Door nu in België een wettelijke samenwoning af te sluiten probeert hij overduidelijk alsnog een verblijfsrecht te bekomen in de EU.
- 2) Er een aantal bijzonderheden en tegenstrijdigheden zijn.
De heer M.(...) weigert mee te delen waar hij sinds 2005 verbleven en gewerkt heeft. Hij vermeldt niets over zijn asielaanvraag in Nederland.
De heer M.(...) zegt dat de moeder van mevrouw M.(...)e in Uden woont terwijl dit Volkel is.
De heer M.(...) en mevrouw M.(...)e kunnen nauwelijks iets persoonlijks over elkaar of over elkaars verleden vertellen en zeggen ook niet dat ze echt van elkaar houden.
De heer M.(...) is er enorm op gefocust zo snel mogelijk een verblijfsvergunning te verkrijgen.
- 3) De heer M.(...) niet werkt en dat hij financieel volledig afhankelijk is van mevrouw M.(...)e, die zelf slechts een beperkt inkomen heeft.
- 4) Mevrouw M.(...)e de familie van de heer M.(...) nog niet ontmoet heeft.

Rekening houdend met het negatief advies van het Parket van de Procureur des Konings te Turnhout dd. 6.01.2015 en alle door ons verkregen informatie, zoals blijkt uit bovenstaande elementen, zijn wij van mening dat de intentie tot het afsluiten van de verklaring van wettelijke samenwoning enkel gericht is op het verwerven van een verblijfsrechtelijk voordeel voor de heer M.(...). Derhalve zien wij ons, bij toepassing van artikel 1476quater van het Burgerlijk Wetboek, genooddacht de registratie van deze verklaring van wettelijke samenwoning te weigeren.

Een feitelijk partnerschap in de zin van de vreemdelingenwet heeft, zoals een wettelijke samenwoning, een seksuele finaliteit. Er moet sprake zijn van een "affectieve" relatie. Dat is gelet op wat voorafgaat manifest niet het geval. Betrokkenen hebben, zoals onder meer door een magistraat na een tegensprekelijk debat werd vastgesteld, niet de intentie om een duurzame "affectieve" levensgemeenschap op te bouwen, daargelaten het feit of het een voorgenomen of reeds afgesloten huwelijk betreft.

Betrokkenen misbruiken de procedure van feitelijk samenwoning louter om, via een andere weg, een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen, aldus tegen de finaliteit van de vreemdelingenwet in.

Fraude mag niet gehonoreerd worden, bedrog vernietigt alles: "fraus omnia corrumpit".

Ten overvloede wordt verwezen naar artikel 42septies van de Vreemdelingenwet dat het volgende bepaalt: "De minister of zijn gemachtigde kan de binnenkomst weigeren of een einde stellen aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie of van zijn familieleden indien deze of dezen valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten hebben gebruikt, of fraude gepleegd hebben of ander onwettige middelen gebruikt hebben die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van dit recht".

De fraude is te dezen doorslaggevend doordat het feitelijk samenwonen de enige weg was die overbleef om een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 47/7, 1° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.

Wettelijke basis: artikel 7, §1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.

Hierbij werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980. Van gemeenschappelijke kinderen is geen sprake, noch van een medische problematiek in hoofde van betrokkene. Het bevel om het grondgebied is het logische gevolg van het niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarden: immers, indien het lang verblijf niet kan worden toegestaan en er geen andere rechtsgrond is waardoor betrokkene alsnog legaal in België zou kunnen verblijven, wat hier het geval is, is een bevel het enige alternatief. Het duurzame karakter van de aangehaalde relatie wordt betwist. Er dient tevens opgemerkt te worden dat de huidige beslissing geen weigering van voortgezet verblijf inhoudt."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

2.2. Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222.969). Het actueel karakter van het belang bij de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep houdt verband met de door het algemeen belang geïnspireerde opzet om de administratieve actie minimaal door rechtsgedingen te laten verstoren (RvS 19 februari 2009, nr. 190.641). Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.3. Uit informatie die door de verwerende partij ter beschikking werd gesteld, diende verzoeker op 8 december 2016 een nieuwe aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) in functie van zijn Nederlandse partner. In het kader van deze hangende aanvraag werd aan verzoeker een attest van immatriculatie afgeleverd dat geldig is tot 7 juni 2017, waardoor zijn beroep tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) hem thans geen bijkomend voordeel meer kan opleveren.

2.4. Ter terechtzitting door de voorzitter gevraagd of verzoeker nog een actueel belang kan doen gelden bij zijn huidig beroep, gelet op de nieuwe aanvraag van 8 december 2016, stelt de aanwezige raadsvrouw dat zij zich, wat het belang betreft, naar de wijsheid van de Raad gedraagt.

2.5. Een verzoeker die zijn belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen. *In casu* heeft verzoeker op de concrete vraag naar zijn belang slechts geantwoord dat hij zich naar de wijsheid van de Raad zou gedragen. Bij gebrek aan enige concrete toelichting dient te worden besloten dat verzoeker niet langer blijk geeft van het vereiste actuele belang bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing (RvS 24 februari 2016, nr. 233.916; RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

Het beroep is niet ontvankelijk wegens het gebrek aan het rechtens vereiste belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend zeventien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN